

Един брой

1

ЛЕВЪ

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИВУНА

Седмичен орган на Окр. Комитетът на Социалдемократическият организационен

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЪ.

Един брой

1

ЛЕВЪ

Балканско сближение.

Благодарение на своето географско положение Балканският полуостров, винаги е бил арена на най-ожесточени борби между населяващите го народи. Старата история е изпълнена със войни между гърци и българи, а новата повече между българи и сърби. Въпреки това, войните между сърби и българи са съвършено чужди и на двата народа, понеже са били само плод на стълкновение на чужди интереси. Тези непримиримите борби, — ту скрити, ту явни, — са напълно изоставяли двата народа и са ги притруждали да търсят остана от чуждите голъми държави, което, разбира се, им е доставило много скъпо.

Наредъ с това идеята за едно истинско и искрено сближение между двата народа никога не е изчезвала, а напротивъ се е разраствала пердъ по-чръвнитъ и чисти умове. Последнитъ на много пъти ясно и открито, повъкога осмивани отъ слъбата тълпа и продажницитъ, са заговаряли за братското разбирателство между двата народа, давали са плановете, по като че своеобразната балканска съдба винаги е прелъдвала подобни намърения и разбирателството се свършвало даже и съ въоръженъ конфликтъ. За това най-малко, разбира се, тръбва да се обвиняватъ народитъ, както нъкои, на свое оправдание, сочатъ. Витоничиятъ самъ управницитъ, които въ своето шестилание и шестолетство създаваха и заливваха неоснователния антагонизъмъ.

Слъдъ Ботева, Каравелова и Левски, които ратуваха за една балканска федерация, въпроса на економическото и политическото сближение между балканцитъ се е повдигалъ на нъколко пъти. Какви са изгодитъ отъ подобно сближение върване, че въкъму е известно. Сръбскиятъ ученъ, д-ръ Велизаръ

Миковичъ, още въ 1906 год. въ една специално написана за българския в. „Денъ“ статия, между другото казва: „Само сдружена съ България и то колкото се може по-тъсно, по-позитивно, развиваща своята индустрия, покрай рационалното отглеждане на земледълицето, ще може Сърбия да се спаси отъ чуждото економическо и политическо надмощие“. А ромъбскиятъ в. „Patriotul“ отъ същото време (в. „Дневникъ“, юли 1906 г.) много по-ясно отблъзва: „Интереситъ на всячки балкански държави са толкова идентични, че човкъмъ тръбва да се чуди, защо до днесъ още не се е свършала митническата уния между тъзи държави“.

И днесъ, слъдъ голъмата война, която още повече засили антагонизма сръдъ балканцитъ народи, когато човкъмъ би помислялъ, че всъчки онитъ за спорауумъние е губене на време, защитницитъ на идеята за балканско сближение, не се оставятъ. Сръбскиятъ в. „Новости“ (5.VI. т. г.) пише слъдното:

„Докато не се свъстимъ, за да схванемъ, че Балканитъ напълно ще се паднатъ на балканскитъ народи, само тогава, когато балканскитъ народи ще се защитаватъ взаимно, а не да се нападатъ, до тогава тръбва да понасяме мирно своята съдба и да не въставаме! противъ ония, които искатъ да бъдатъ наши оекуни, тъй като сами не умъемъ да защитаваме своето“.

Същиятъ езикъ държати по-голъмата частъ на нашата преса, а народитъ очакватъ съ нетърпение братското разбирателство.

Какво ще сторятъ оиваи, въ чийто ркъдъ са народнитъ съдбини! Дали тъ ще стумъватъ да се отърсятъ отъ жькогледството на балканскитъ политичия, отъ ориенталския дипломатически манеръ, отъ демагогията и неискреността и

открито да си подадатъ ръка, — е се още далечъ да се каже.

България днесъ е слаба повече отъ въкъмога. Не въ по-добро положение е и Сърбия, ако и побъдателка. Голъмата война напълно разори тъзи два народа. Истопени, обедъли тъ заплашаватъ своя самостоятелъ економически и политически животъ. А болшевиъзма, който нъкои ни сочатъ като спасителъ на човкъството, вече оти ва въ своя закъвъ. Пеговата „пролетарска диктатура“, неговата олигархичност по-бързо, отколкото се очакваше, го хвърлиха въ историята. Той остана само като мечта на болни хора, които живъятъ далечъ отъ дъйствителността. За насъ балканцитъ днесъ, както и до сега, има само единъ пътъ върнеи и спасителенъ: искреното сближение и федерирание на балканскитъ държави. Стига даиъ за чужди интереси.

Иъ „революц. дъйностъ“ на „комунагата“.

Иъ четиретъхъ краица на България се разнесе славата на тукашнитъ комунари, че са добри уредници на зарзаватийски градини. Чакъ въ Видинъ, Габрово и другадъ ходи кмега имъ Кондовъ да се хвали и да дава юрнекъ. За дъйността на комуниститъ като общинари ще имаме много пъти случай да пишемъ. Сега ще изнесемъ слъдния фактъ: Изпратиха изъ Еленско управителя на общинскитъ градини, Пан. Стояновъ, бившъ стамболистъ, сега голъмъ комунистъ, да намери работници за градинитъ. Съ голъми комунистически общиния за 8-часовъ работенъ денъ, отлична храна (2 пъти седмично месо) добра заплата и пр. и пр. услъва да събере и доведе въ Варна 120 мъже и 30 жени. Три мъсеца работиха тия хора, но не по 8, а по 16 часа дневно безъ почивка и при храна съвършено проста. Месо вмъсто 2 пъти седмично, сж яли само единъ пътъ до сега — на Великденъ. Никакви работнически застраховки — не признаватъ буржоазни закони. Поболъ ли се нъкои работникъ — дявола да се грижи за него. Но затога пъкъ тръбва да се правятъ жертви за „революцията“!

Редовно имъ сж събирани членски вноски за „градинарската“ секция, за въстници и по купуване на хана.

Но защо инспекцията на труда и общ. раб. лъкаръ не сж влъзли до сега въ ролята си?

Войнитъ и натрупването на капиталатъ.

До колко войнитъ спомогнаха и у насъ да се натрупатъ капиталитъ говорятъ самитъ цифри, които изнасяме тукъ: Пръвъ войната 1912—1913 години само за 7 мъсеца емисионата дъйностъ на банкитъ се изразила въ подписване на единъ капиталъ отъ 37,600,000 лева. И това не е пълната картина за това време. По интересно е, обаче, натрупването на капиталитъ пръвъ време на тригодишната война, 1915—1918 год. Отъ 1915 до 1918 г. включително сж основани 155 банки съ 620,825,000 лв. основанъ капиталъ, отъ който 351,601,000 лв. внесень. Пръвъ същото време капиталата на старитъ банки се увеличители съ 60,000,000 лева. Слъдъ войната натрупването се ускори, като само пръвъ 1919 год. сж основани нови 158 банки и акционерни д-ва съ капиталъ 402,390,000 лева. Края на 1919 год. завършва съ 474 банки и акционерни д-ва съ капиталъ 123800000 лева (сл. вл. 3—4 отъ т. г. на официалното издание на дирекцията на статистиката, м. с. и.). Плюс горното една голъма частъ отъ натрупани капиталитъ пръвъ войната сж внесени въ Б. Н. Банка, като хранилището въ нея се е увеличило отъ 77,631,000 лв. въ 1914 год. на 411,889,000 лв. пръвъ 1918 год., а влоговетъ и изобщо пръвъ войнитъ сж се увеличили отъ 214 на 646 милиона лева. Същото е и въ Б. З. Банка, безъ да се говори за ония капиталитъ, които сж вложени въ облигации и заеми, наши и чуждестранни, гдъто сж повечето, защото българския капиталистъ-буржоа е твърдъ много „патриотиченъ“.

Отъ горния капиталъ има вложени въ банкестро 355,000,000 лв., въ търговия 211,000,000 лв., а само 97,000,000 въ индустрия (сл. „сп. на ик. д-во“, кн. 1—2 отъ 1919 год.).

Коментарии сж излишни. Нека читателитъ сами си правятъ заключението, кому сж служили войнитъ.

Свинска масъ купува Кооперативната Централна „Напръдъ“ чръвъ Илия Христовъ въ Провадия.

Конгресът на кооперациите „Напрѣд“.

Прѣз последната седмица за създава в София I-вия редовен конгрес на кооперациите, които се числят към кооперативната централа „Напрѣд“, чийто член е и нашата кооперация „Социалдемократ“. Отг напрѣдъка, който сж направили нашествието кооперации само за една година става явно каква необходимост сж днес този род сдружений — кооперациите. При днешната економическа безпътност, при непосилно трудния живот за трудещия се съвѣт трѣбаше да се намѣри новъ път. Кооперацията е поканена в живота да облекчи, макаръ и отчасти, работниитѣ отг двойната експлоатация, която ги души; въ производството и потреблението. Но не само това; днес кооперацията се явява и като социален факторъ; тя се стреми да възпита въ трудещото се общество духът на обществената солидарност, на социализма. Тия цели и задачи сж си поставили кооперациите, числящи се към коопер. централа „Напрѣд“ и съ успѣхъ ги е прокарвала.

Отг отчета който имаме извличаме следниитѣ данни: към централата се числят 110 работни кооперации съ 53000 члена. Внесенъ капиталъ 7,047,000 лв. и резерви 1,610,000 лв. Прѣз 1920 г. е реализирано 2,676,000 лв., чиста печалба, по голѣма част отг която е раздадена на консуматоритѣ членове.

Всички кооперации, заедно съ централата днес разполагат съ собствени срдѣства кржло 12 милиона лева. Централата има въ София собствено здание за 1,300,000 лева.

Горнитѣ цифри ясно ни показватъ какъвъ успѣхъ сж направили нашествието кооперации, още по вече като се има прѣввидъ какво неблагоприятно бѣха условията прѣз миналата година: нестурни търговски сношения, колебливост въ цѣнатр на стокитѣ и пр.

Когато условията се улегнат нашествието кооперации ше има да играятъ една голѣма роля въ економическия живот на страната.

Още по-голѣмъ успѣхъ пожелаваме на кооперациите до идущия имъ конгресъ.

Противъ терора въ Съвѣтска Русия.

Задграничното прѣдставителство на Руската Социалдемократическа партия е издало позивъ „къмъ всички социалдемократически партии и професионални организации“ отг който даваме само извадки:

„Терорътъ отново свирѣлствува въ Съвѣтска Русия. Работническиитѣ и селски маси все повече губатъ довърне къмъ болшевишката диктатура и искатъ свободни избори за съвѣтитѣ и подчиняване прагмателството на съвѣтитѣ.

Като потушава всѣко, даже и най-миро, масово движение, болшевишкото правителство прѣдприе ново изтрѣбителенъ походъ противъ социалдемократитѣ, социалреволюционеритѣ и анархиститѣ

За три мѣсеца сж арестувани само отг Руската Социалдемократическа партия въ цѣла Русия до 2000 души. Арестува се всѣки, за когото се знае, че той има партийна членска карта, макаръ той да не е активенъ дѣецъ.

Затворнитѣ сж прѣпълнени. Въ Петроградския затворъ за прѣдварителенъ арестъ въ всѣка отдѣлна стая сж поставени по 7 души арестувани. Условията при които се намиратъ арестуваниитѣ, по своята си жестокоост, надминаватъ всичко, което се знае за Русия, при режимъ на царизма.

Противъ затворницитѣ се прилагатъ и морални изтезания. Другарьтѣ Ф. И. Данъ, единъ отг най-старитѣ и заслужили вождове на социалдемократическия пролетариатъ е билъ разбуденъ въ Петроградския затворъ въ 3 часа срдѣтъ нощъ и съ него е произведена игра като че го водятъ да го застрѣлятъ. Висъщностъ той билъ отведенъ въ подземнето на прославената отг царизма Петропавловска крпостъ.

Въ нѣкои мѣста (Одеса) ареститѣ се прѣдшествуватъ отг разпространението на фалшиви прокламации съ позиви къмъ бунтъ, подписани ужъ отг социалистическиитѣ

организации. Тѣзи провокаторски филшивикации сж дѣло на чрѣзвичайнитѣ.

Умрѣли сж въ затвора: стариятъ борець на социалната демокрация, Борисъ Батурски, другаря Каравкинъ, социалреволюционеръ Гарабукинъ и др.

Върхътъ на тия укуси е достигнатъ прѣзъ нощта на 25 априлъ т. г. съ хладнокрѣвното организирано отг полицията, по заповѣдъ, *варварско изтезание на 300 социалисти и анархисти, събрани въ Московския Бутирски затворъ отг всички краища на Русия.*

Въ този затворъ, следъ упоритъ борба, политически арестанги сж изворвали овзи сносенъ и свободенъ режимъ, който социалиститѣ възискватъ отг буржуазнитѣ правителства въ всички страни на политическиитѣ затворници. Неотдавна болшевишкитѣ в-къ „Правда“ даде подробно описание на реда въ тази тюрьма, за да похвали човѣколюбнето на болшевишкото правителство. Задграничнитѣ комунистически вѣстници побрѣзаха да прѣпечататъ това описание, за да опровергватъ съ това твърденията за тероризма на руското правителство.

На 25 априлъ прѣзъ нощта се турнали въ тоя затворъ нѣколко стотини въоръжени отг позѣ до глава полици и войници. Тѣ събуждали спящитѣ арестанги и имъ заповѣдваха да се облячатъ и да вървятъ. Като сж подозирали найлошото за себе си (анархиститѣ се опасявахъ отг масово избиване), затворницитѣ искали обяснения и да имъ се прѣдстави писмена заповѣдъ отг органитѣ на властта. Въ отговоръ на това, обаче, въоръженитѣ полици и войници се нахвърлювали върху всѣки затворникъ, биели го съ приклади и сж го измѣжвали по долини дрехи въ двора. Женитѣ, между които е имало и много болни, сж били влечени за коситѣ и полуголи по стѣлитѣ надолу, като сж ги блѣскали съ приклади.

Въ своитѣ статии Ленинъ възвѣстява „безпоощадно прѣследване на социалиститѣ и анархиститѣ“. Въпрѣки протеститѣ на петроградския пролетариатъ, съ стогци Крон-

щадски матрози се застрѣляватъ кокто бѣха прѣдизвикани къмъ въстание чрѣзъ провокация. Съ по-раншната жестокоост се потушаватъ непрѣкъснатитѣ бунтове на доведенитѣ до отчаяние селени.

Рѣшенъ да ликвидира своята комунистическа политика и като стареа да запази властта по пътя на широкитѣ отстъпки за чуждитѣ и рускитѣ капиталисти и спекуланти, Ленинъ срдѣца оппозиция отг страна на продължаващитѣ да върватъ въ уопията на немедленъ комунизъмъ членове на неговата партия и, за да отслаби тѣхния протестъ, той се стреми искусствено да сгрѣе тѣхната прѣданност къмъ правителството, като поощрява тѣхъ терористическиитѣ инстинкти и като ги насъсква срдѣцу социалитѣ. По този начинъ той отвлича вниманието на болшевишкитѣ маси отг своята — сега опортюнистическа — „висша политика“.

Нуждата и гладътъ господствуватъ въ болшевишкитѣ затвори. Нуждата царува въ сѣмействата на много хиляди затворени социалисти. Ние призоваваме всички партийни и професионални организации да дадатъ своята помощ въ полза на социалиститѣ, които чезнатъ въ болшевишкитѣ затвори, и на тѣхнитѣ сѣмейства. Нека послужатъ за крѣпостъ урѣкъ събранитѣ стотини и помощи отг работницитѣ въ цѣла Европа срдѣцу, оми, които мѣчатъ и изтезаватъ прѣдставителитѣ отг савитѣ тѣхъ разцѣпено и хворело въ братоубийствена война руски пролетариатъ.

Нека срдѣтъ праздненствата на третия конгрес на Комунистическия Интернационалъ — този най-новъ езучатъ орденъ, който се стреми да рѣши врати всемирнитѣ пролетариати въ рускитѣ пролетари-социалисти да унасятъ, че тѣхнитѣ европейски братѣ сж се отзовали на скрѣбитѣ востъ за ужаситѣ на болшевишкия режимъ.

Берлинъ, Л. Абрамовитѣ,
28. V. 1921 г. Л. Мартовъ.

ЧЕТЕТЕ Социалистическа Трибуна

ПОДЛИСТНИЦИ.

Хайде, другари, насилнето дойде!...

Мѣсець, два прѣди кирилородниевската бомба въ София единъ страшенъ комисаръ на „свѣтската“ въ Варна, нѣкой-си Димитъръ Поповъ, бѣше събралъ въ театръ „Ранковъ“ маса гладенъ свѣтъ, да го гошава съ революционна попара. Между тоя пѣстъръ свѣтъ отг нещастни и заблудени работници, отг найстина гладни мъже, жени, баби и дѣца се мѣркаха разни радоставистски тъмни герон и разни повалени типове, чакащи въ мътла

вода рыба да ловятъ, а горѣ, изложитѣ стърчаха мазнитѣ фигури на охранени функционери, доведени тукъ да даватъ темпъ на „революцията“, тоес да ржководитѣ ржкоплѣскацията. — нѣщо като нарочно поставени ураджик. Дебеловратиятъ комисаръ се бѣше разпѣл срдѣцу несрѣтната външна и вътрѣшна политика на правителството и отправиле лоти звани: „На насилнето ше отговорилъ съ още по-голѣмо насилне!“ „На насилнето на конституция — съ революция!“... „Насилнето“, какъ да е, мина незабѣлъзано, ама

като рече комисарьтѣ „революция“, че като реваха, мале мила, функционеритѣ, че като подеха радоставитѣ „прогресивни“ бандити, че като зягнаха бабитѣ: „браво, вѣрно!“... плѣсъкъ, вѣкъ, тропотъ, — салонътъ се тресѣше! Изтрѣгнаха. Помислихъ: не революция, ами второ пришедствие настава. Поозърнахъ се, погледнахъ: комисарьтѣ бѣше взелъ позата на Наполеона прѣдъ Ватерло, стисналитъ му юмрукъ бѣше вече пробилъ въздуха и революционното се размахваше на горѣ, а Тодорчо Страшиинъ, който анджакъ за тая работа бѣше забѣгналъ въ тѣснитѣ теке, си слагаше вече четвърта кърпа около врата. Най-послѣ революционниятъ юмрукъ падна,

залата въ мигъ, като по заповѣдъ отигна и комисарьтѣ наново подтирада отг конституции, революция, пролетариатъ, диктатура, насилне, Ленинъ, Троцки, другаритѣ Енверъ-паша, социалпрѣдательтѣ Каутски, великата съвѣтска рѣпъкълъ и пр. и пр. и пр. Момъ контрареволюционна кожа, се поуспокои малко, функционеритѣ бѣха наострили уши и дебѣща, кога да почнатъ пакъ ржкоплѣскацията, самодорчовата коса бѣ црѣкнала, като на наша маца прѣдъ Мурджа, съ кашъ, искаше (косата на Тодоръ да каже: „видите ли, азъ пали познахъ, революцията дойде!“...)

Но?... На душа лежатъ спомени тежки. Докато нещастиятъпла ржкоплѣскаше своето заблу-

ХРОНИКА

Покавяват се за послѣден път партийнитѣ членове, да изплатятъ, най-малко до 15-и т. м. членскитѣ си вноски, защото на тая дата годишния отчетъ на организацията ще се приключи, и ще бъде изпратенъ въ централния комитетъ. Вноскитѣ да се изплатятъ на доманиа на клуба слѣдъ 6 ч. слѣдъ обѣдъ.

Масови уволнения на чиновници и служещи прави общинската триесетина комисия. Съ една заповѣдъ се уволняватъ по 60 по 80 души изведиждъ. Да се уволняватъ хора, които вмѣсто да си гледатъ работата като чиновници (такива имаше предимство) сж вършили грубо паразитство разбираме, но да се уволняватъ само за това, че сж служили при комуниститѣ е жестоко. Управлението на общината трѣба да знае, че грамадното число чиновници по принуждение бѣха данкоплатци на комуниститѣ, безъ да сж били такива.

Помолени сме отъ граждани да мислите прокурора при Варн. Окр. Слѣдъ да яви каква е съдбата на акта съставенъ миналата година отъ двама учители, бивши членове на 5-тата жилищна подкомисия противъ Алоисъ Флегелъ, който актъ съдържахъ нѣколко тежки обвинения противъ Флегелъ. На актове съставени много по-късно е даденъ токъ и сж разгледанъ отъ Окр. Слѣдъ. Защо се бави тоя актъ?

На 6 юни др. Д-ръ Джидровъ дамна за гр. Провадия, гдѣто е държалъ политическа рѣчь. Ето какво ни телеграфиратъ отъ Провадия: На 6 юни, организацията свика публично събрание, на което др. Д-ръ П. Джидровъ говори върху положението. Макарь и работенъ денъ, голѣмия салонъ бѣ прѣпълненъ съ публика, която съ приковано внимание изслуша ободрителното слово на социализма и изпрати съ бурни ржкоплѣскания правдивата рѣчь на др. Джидровъ.

Комитета.

За втори пътъ вече обръщаме вниманието на Дирекцията на мореплаването и Н-ка на пристанището да наредятъ тѣй, че моста върху каналъ да се дига въ такова връме, когато има най-малко движение по шосето Варна—Бургасъ. Маса интереси сградатъ когато въ туй въ ни унуи връме се спира движението.

Оплакватъ ни се граждани, че командата войници водена отъ мичманъ П. отъ Флота, която е ходила да чисти гжсенци, минавайки прѣзъ зеленч. градини, гдѣто работятъ жени и момичета, сж пѣли цинични пѣсни. Нека началството опъне ушитѣ на мичмана, че е срамота.

Незаконния апаратъ отлетялъ. При разискване въ Н. С. интересащата на комуниститѣ по бомбения атентатъ въ София на 24 м. м., отъ името на комунистическата партия е говорилъ извѣстията "теоретикъ" Кабакчиевъ. Споредъ в. Денъ отъ 12 т. м. г. Кабакчиевъ заявилъ, "че тѣхната партия дори и слѣдъ прѣдписанието на центр. комитетъ на III Интернационалне въ Москва, за образуванетоъ на негалежни организации, прѣприетено до организациитѣ на партията имъ съ окръжко отъ прѣди нѣколко деня, си остава напълно легална политическа организация!

Недѣйгте ни гони, обрънахъ се въ края г. Кабакчиевъ къмъ дружбашигъ, ще ви потрѣбваме, както и вие на насъ, въ борбата ни срѣщу кожодерскитѣ партии!"

Ами кждѣ останала позива за организиране негалежни апаратъ. Видѣха дебелия край!

Въ кооперацията „Социалдемократъ“ се получиха за продажъ книгитѣ. Въ края на XX вѣкъ, романъ Ед. Белаи цѣна 20 лв. и рѣчигъ Имперализмъ, болшевизмъ и Социализмъ отъ Д-ръ Джидровъ и Ас. Цанковъ. Цѣна 5 лева. Прѣпорчваме и двѣтѣ горни книги на четитѣ си.

22-то условие отъ Московскитѣ тезиси се изпълнява въ Варна. Вѣроятно по рѣшение, всички комунисти, общ. чиновници, подаватъ

деклараци въ мѣстната дружба че сж отъ турско връме земледѣлци по идея, за да си запазятъ мѣстата и прѣвземели отвѣтрѣ калето. Добръ ама приятелитѣ земледѣлци не вѣрватъ, ами уволняватъ. Само на единъ потураакъ, който вѣроятно е далъ и други доказателства, сж възвръната дѣлжностъта.

Хайрлѣж олсунъ! Тѣй рече комисаря Крайчевъ когато на събрашието въ ханъ „Бойоглу“, на 24 м. м. понска вода и такава му бе поднесена въ фуниика отъ пакетъ кехадъ и я изпи на единъ солукъ.

Голѣмъ революционеръ брей! Каравеловъ съ кратука, Крайчевъ съ фуниика!?!?...

Получи се 5 книжка отъ сп. Социалдемократъ съ интересни статии отъ др. Вѣнковски, Д-ръ Джидровъ, Ас. Цанковъ, Мандовъ, Казасовъ; Прѣддени сж и рѣшенията на Внеската Интернационална Соц. Конференция.

Съ тая книжка се привѣршва I-то полугодие на списанието. Абонатитѣ да прѣдплатятъ по 30 лв. за II-то полугодие на др. К. Брадаровъ въ Коопер. „Социалдемократъ“.

Учителско събрание. Покавяватъ се членовѣтѣ на Варн. Окол. Учительско Д-во да дойдатъ на послѣдното дружествено събрание, което ще бъде на 20 т. м. 10 ч. обѣдъ въ училището „Св. Климентъ“. Въгъ отъ важния дневенъ редъ, който ще се разискава се стане и изборъ за делегати за конгреса.

Настоятелството.

България слѣдъ войната. „Статистически извѣстия“ на Дирекцията на статистиката, бр. 5, дава слѣднитѣ свѣдения за България слѣдъ войната. Общиятъ брой на населението, споредъ послѣдното прѣброяване е 4,861,439 отъ тѣхъ 2434940 жени. Въ общия брой на населението влизатъ 417,393 души отъ придобититѣ слѣдъ 1913 год. земи отъ Тракия и Македония. Територията на царството, върху което е направено прѣброяването, възлиза

на 105,324 квадратни километра. Срѣдно на квадратенъ километръ живѣятъ 46.2 жители. Въ края на 1910 г. България е обемала 96,345 квадратни километра съ 4,337,513 души население, което безъ войнитѣ, при нормаленъ рѣстъ би надминало 5 милиона. По силата на Букурешкия договоръ на Ромъния е отсгжнена територия 7,525 кв. километра съ 200,900 жители; по силата на договора въ Нѣой е отсгжнено на Сърбия (безъ Струмичко) една ивица отъ 1555 кв. километра съ 62,133 жители, а на Гърция 9,298 кв. километра съ 265,000 жители.

Партийно събрание съ много важенъ дневенъ редъ ще има въ Петъкъ — 17 т. м. точно 9 часа вечерята.

Въ Четвъртъкъ, 6 часа слѣдъ обѣдъ, женската група ще има събрание.

Варнен. Град. Община е обявила, че се продава на публично търгъ праздни общински мѣста. По този важенъ въпросъ ще дадемъ въ слѣдующия брой статия.

Финансовото положение на България.

Споредъ изложението на Финансовия Министръ, направено въ Народното Събрание на 10 май т. г., на 14 IV. е имало 3,188,057,657 лева банкното обръщение.

Държавния дългъ се изразява въ слѣднитѣ колосални цифри:

Външни. Консолидирани дългове 2,793,436,232.72 франка, консолидирани 3,209,532,565.17 франка; за линията Дедеагачъ-Свиленъ 24,967,047.24 франка.

Вътрѣшни. Консолидирани и неконсолидирани 3,350,353,776.72 златни лева.

Като имаме имаме прѣдвидъ, че единъ франкъ струва 7-8 лева, а швейцарски левъ 15-16 лв. можемъ да си прѣдставимъ каква дѣлга възролица отъ цифри трѣбва да се наредятъ.

И всички тия грѣшни български левове сж отишли все за „освободителни войни“.

даване, азъ си спомнихъ, че година прѣди страшната рѣчь на Попито другъ единъ охранитѣл дебеловрагъ пакъ, извѣстиятъ тавански герой Георги Димитровъ бѣше дошълъ чакъ отъ София и пакъ на сжщото мѣсто революционизираше маситѣ съ кръвъ. „Кръвъ, кръвъ ще се лѣе!“... кръвѣше дебеловрагитѣ, кѣтъ, сгискаше юмруци, свкашъ, истискаше кръвѣта на грабливата буржуазия и на социалпрѣдателятѣ, надуваше вратни жили и пулѣше кръвясали очи. Тѣлпата пакъ ржкоплѣскаше. „Кръвъ, кръвъ ще се лѣе!“ повтори и потрети ободрителнитѣ тавански революционеръ. Хмъ, кръвъ, а?.. Едно връме и Тихчевъ пролива много кръвъ изъ... народния домъ (новиятъ комунистѣ Ст. Мановъ би казалъ правото нме),

докато забѣгна въ София; стана ортакъ прѣзъ войната на ний-голѣмия радославонъ бандитъ Алтимирски и посекта нѣкоя парѣ и друга за здравето на „Велика България“. И тоя господинъ, който приказва за кръвъ? И тоя ще спечели, на и народния домъ ще спечели: чухъ случайно изповѣдта на двама млади служещи и зная, че „кръвѣта“ въ тѣснѣшиктѣ текета е сладка прирамка за неорганизираны младежи.

Та така. Насилие, по-голѣмо насиле, кръвъ, революция, гологани, докато нѣколко хулигани подпалиха клуба, гитѣдотъ на башъ-революционеритѣ въ София и революцията стана на димъ! Е, другари, клуба ви подпалиха, то се казва храма ви изгориха, светниата ви оскверниха, насиднето дойде, какво още чакате?

Гдѣ останаха страшнитѣ ви закани за революция, за кръвъ, за „оце по-голѣмо насиле“? Гдѣ сж Попито, Димитровъ, апостолитѣ ви!.. Патриотъ е, душа дава за наука, за свобода, но не своята душа, братя, а душата на народа. Защото, другари, когато „насилието“ дойде въ самия клубъ на страшнитѣ наши софийски революционери, когато ревлюцията потропа на вратитѣ имъ, тѣ се свиха като мокри кокошки; Попито, който на насилието се канѣше да отговаря съ оце по-голѣмо насиле, се озова чакъ въ Москва, за да декретира, види се, оттамъ „по-голѣмо насиле“; революционеритѣ пъкъ съ кръвясалитѣ очи на лѣтъ пакъ за Москва си поотпочиналъ малко изъ виенскитѣ сепарета; само Тодорчо

Страшия (па къ тоя Тодорчо!) остана на поста си, да убѣждава гладнитѣ, не вече че революцията иде, а че изъ пламачитѣ на изгорѣлия тѣснѣшики клубъ въ София се издигнала като Фениксъ мощта... на кооперация „Освобождение“! Азъ пъкъ, който наблюдавахъ всички тѣ работи, си отбѣлзахъ: чакъ сега Тодорчо изневѣри на хората си и каза истината.

Добръ сме си.

Умни сме си Ново-селци, всичко можемъ, всичко правимъ. Миналата есенъ събрахме пари да пратимъ при голѣмцитѣ хора, да направятъ Ново-село околия и да взематъ държавния балканъ за общински. Ще пратите защо ни е околия? — Да

Кооперация „Социалдемократ“

Доставя на износни цѣни:

Истински марсилски типъ

ЦИГЛИ и КАПАЦИ, машинни рѣчни ТУХЛИ
голямъ форматъ отъ

фабрика „Напрѣдъкъ“ гара Наспичанъ
и склада на прѣставителитѣ въ гр. Варна

П. ВЕЛЧЕВЪ & З. ЗАХАРИЕВЪ
при новата гара.

Прѣпоръчваме ги на нуждающитѣ се отъ такива.

Варненци и гости на Варна, посѣтете

КАЗИНО ЛОНДОНЪ

съ отлично уредени Ресторантъ и Бирария

Единствения първокласенъ локалъ въ центра на града,
подъ самия хотелъ „Лондонъ“.

ТОЧИ СЕ ПРОЧУТОТО ШУМЕНСКО ПИВО

Разни видове стари бѣли и черни вина.

Voyageurs de passage à Varna,
Prenez vos repas au Casino Re-
staurant London les meilleurs
menus les prix le plus avantageux

Besuchen Sie das Casino-
Restaurant London Vorzüg-
liche Küche—Billige Preise.

Цѣни достъпни за всѣмкого.

Примемъ се абонати.

Кооперация „Социалдемократ“

Продава всѣмкому на

— НАЙ-ИЗНОСНИ УСЛОВИЯ —

Първокласно сирене и кашкавалъ :

Доброкачествени макарони и фиде

Чиста бѣлосиѣжна ситна камена соль :

ПЪРВОКАЧЕСТВЕНА БѢЛА СУХА ЗАХАРЬ.

Кооператоритѣ банки и ресторантитѣ иматъ
всичкия интересъ и смѣтка да купуватъ на
едро стокитѣ си отъ кооперацията.

ПРОИЗВОД. ДЪРВОДѢЛСКА КООПЕРАЦИЯ

СОЛИДАРНОСТЪ

зарег. отъ Варн. Окр. Сждъ съ опрѣд. № 1817

извѣстява, че откри работилница, гдѣто ще

изработва всички видове

МЕБЕЛИ и ПОСТРОЙКИ.

Отъ Кооперацията.

Рекламирайте въ „Социалистическа Трибуна“

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

Абокирайте се и четете в. „Народъ“ и сп. „Социалдемократ“

стане Ново-село околия — значи стражаритѣ, приставитѣ, а главно околийския да е нашъ. Да си на власт — пъкъ и околийски? Хеля пъкъ да те пратятъ делегатъ въ София — разхождай се важно и харчи. Току вижъ срѣщналъ те рапортьора на в. „Утро“, бутнашъ му нѣщо въ рапѣтѣ и на другия день чети: „Пристигнала е депутация отъ Ново-село, Провадийско, да молли министритѣ . . . Симпатичния и многоуважаемия въ селото си г. Х. е на чело на депутацията. Министритѣ обѣщали . . . “ Какъ ти се струва — да пишатъ името на селото ти въ столбчетъ вѣстникъ, а главно, твоего име напримѣръ. Дѣ въ васъ тоя умъ да побере това!

Събрахме 2—3000 лв., избрахме си депутацията, но за зла честъ — стачка по желѣзницитѣ. Отложихме. Зададе се партиенъ

конгресъ. Капаятъ кората делегати и гости. Свикватъ събрание за пари и изборъ на делегатъ. Единъ по единъ, всички събрани, като чули че се иска пари — отиватъ по вужда. Остава да се прави изборъ отъ двамата останали. Започва тайно гласуване и слѣдъ пробѣрна на подаденитѣ отъ двамата бюлетини, провъгласяватъ се за избрани, единия за делегатъ, а другия за гостъ. За пари лафъ не става. Селскитѣ пари въ джеба имъ. Най-послѣ тѣ събрали отъ селянитѣ да се ядѣтъ само въ София. А конгреса не е въ Варна я!

Отиватъ парциитѣ ни въ София, слѣдъ тѣхъ делегатитѣ на конгреса. Даде Господь, че делегатитѣ и гоститѣ се върнаха, а парциитѣ ни още ги нѣма.

На единъ дернекъ, (селско събрание), нѣкой пита за тия пари. Окуражени делегатитѣ и

гоститѣ отъ отчета, що чуха отъ единъ членъ на постоянната комисия, гостенина започна: „Селяни, паритѣ ви съ пари. Събрахте ги за да бждатъ похарчени. Авъ ви отървахъ отъ тая грижа. Грѣхъ ще ми е на душата, ако ги бѣхъ похарчилъ тукъ въ село, Провадия или Варна. Въ София ходихме анжекъ по селска работа. Три дни все съ министри се разправихме. Обиколихме всички министерства. На всѣкждѣ сърадостъ ни премаха и съ благодарностъ въпрашаха, особенно разсилнитѣ. Околията ще я бжде, хемъ най-късно по есенна жетва. Стражаритѣ ще бждатъ всѣ ново-селци“ (дига се голѣмъ шумъ). Чуватъ се откъслеци: „той ще е околийскиятъ“, „да раздѣлимъ селото на двѣ смѣни за стражари“. „Да имъ намалимъ заплатитѣ на половина та пакъ на смѣни да бждемъ, всеч-

ки на служба“. „Пристави ни маме“. „Какъ да нѣма“ и пр.

Гоститѣ продължава: „За гората лафъ да не ставя. Министра кава: „сѣчете, воветъ отъ днесъ гората е ваша. Самъ цавете се отъ горскитѣ“, (лак шумъ „не ви трѣбватъ горски“, „да ги уволнимъ“).

„Банката я оставиха, само е мой катѣръ. Колкото за парциитѣ, мога да ви кажа още сега че всѣкждѣ ядохме и пихме само пешинтъ. Тѣй че бждемъ спокойни. Никому нѣмате да давате“, завърши той.

Добри сме ново-селци, ама работата вършимъ. Нека се пушатъ компитѣ: и околията, и гората му и надъ всички „Земледѣл. Правда“ ни сочи примѣръ въ трудовата. Едно и само лицство: — парциитѣ ни.

СПИ.